

Op 9 jarige leeftijd werd Michel aan beide ogen geopereerd. Hierbij werd er één oogzenuw geheel vernield waardoor dat oog geheel verloren was. Uit het andere oog heeft hij 30 jaar gedeeltelijk kunnen zien. Men noemde dat fietszicht.

Vervolgens ging het snel achteruit en nu is hij terug al een paar decennia geheel blind. Deze toestand is niet meer omkeerbaar.

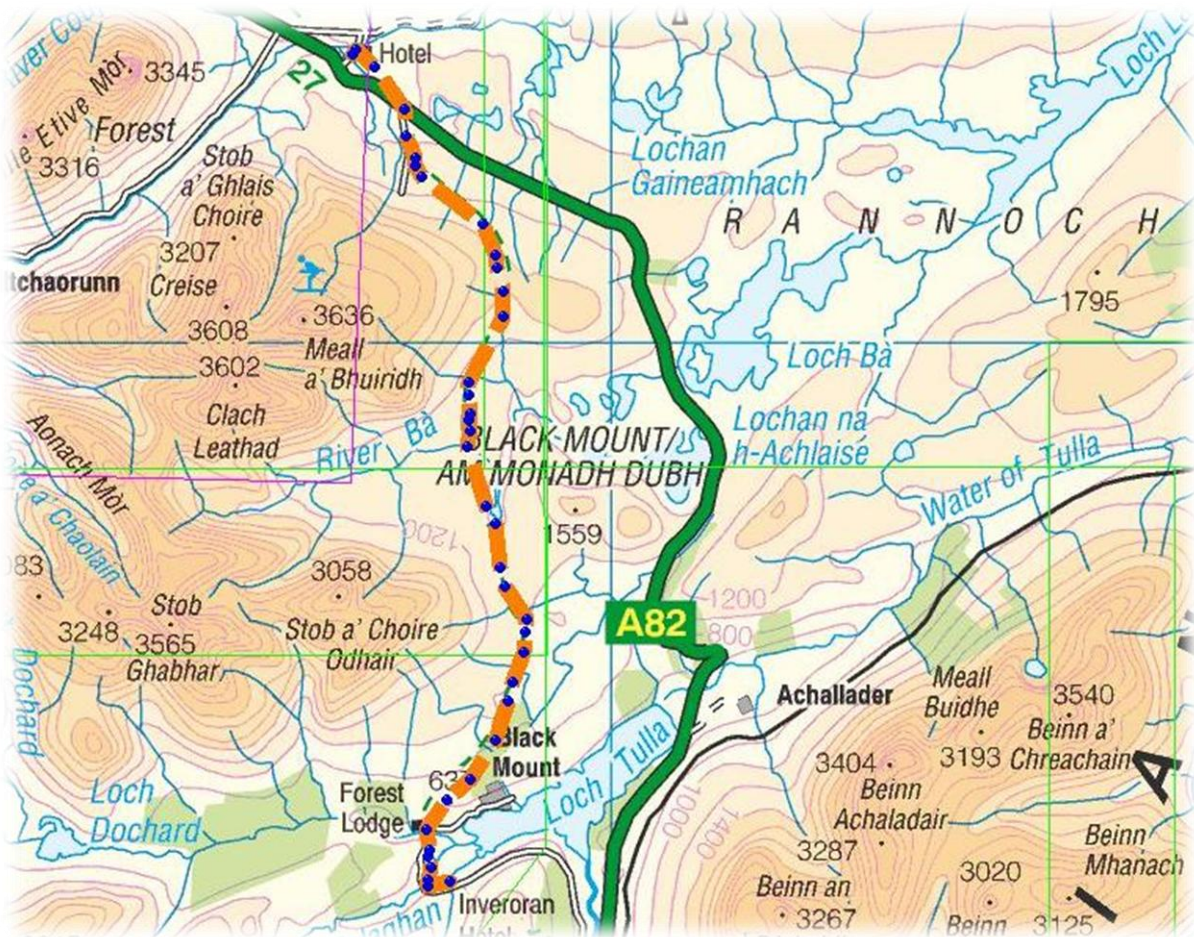

We overnachten in de Tyndrum Inn. Het is een tamelijk groot hotel maar alles is in orde. Het is er net en de bediening is vlot.

Donderdag 5 mei 2016

- Van : Tyndrum 200 m
- Naar : Kinghouse hotel 250 m
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 8 uur

Van opleiding is Michel vertaler Germaanse talen. Na zijn studies heeft hij een tijdje als geluidsman gewerkt bij de vroegere BRT maar sedert een 15tal jaar is hij werkzaam bij de industriële reclamefirma I.C.L.

Er wordt mij soms ook gevraagd waarom Michel dergelijke tochten doet. Het antwoord is heel eenvoudig. Net als een ziende houdt Michel van de natuur en van de sportieve uitdaging.

Ik moet er wel meteen aan toevoegen dat er slechts weinig blinden of slechtzienden het niveau van Michel halen als het aankomt op sportieve prestaties en dan vooral wandelen in de bergen.

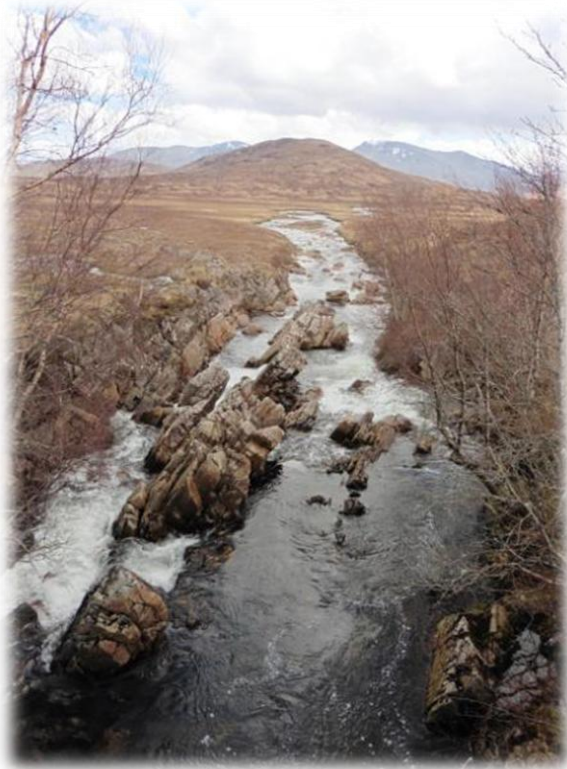
Michel oefent zich dan ook dagdagelijks om zijn conditie op peil te houden. Hij heeft thuis een loopband en crosstrainer staan waarop hij dagelijks oefent.

Op normale trajecten wandelt Michel, net als een ziende, rond de 5 km/u. Als het heel technisch wordt gaat het wel trager dan een ziende. Michel moet zich dan ook enorm concentreren en dit kan hij maar enkele uren volhouden.

Als men mij vraagt waarom ik dergelijke trajecten doe met Michel is mijn antwoord driedelig: Ten eerste is Michel een goede vriend. Ten tweede is het ook voor mij een uitdaging om met Michel het traject tot een goed einde te brengen.

En ten derde vind ik dat elke persoon het recht heeft om te doen wat hij graag doet ondanks een beperking.

Op trajecten met weinig technische problemen verliezen we nauwelijks tijd en stappen we volgens de tijden die opgegeven zijn in het boekje.

Op trajecten met veel technische problemen (trappen, rotsen, omheiningen, losse stenen, sneeuw, enz) doen we er soms 1/3 van de tijd langer over dan opgegeven in het boekje. Maar daar maken we geen van beiden een probleem van. Trouwens op de West Highland Way hebben we maar één dag gehad met zeer technische problemen waar we dan 10 uur in plaats van 7 uur over gedaan hebben.

We overnachten in het Kings House Hotel. Een zeer goed hotel. Buiten lopen er wilde reeën maar ze blijven rond het hotel hangen omdat ze er eten krijgen van de gasten. Van in mijn kamer kan ik de dieren zien.

Vrijdag 6 mei 2016

- Van : Kinghouse hotel 250 m
- Naar : Kinlochleven 100 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 4 uur

Het Kings House Hotel is het enige gebouw in de buurt. Als je een slaapgelegenheid wil is er dan ook maar weinig keuze. Ze hebben er echter geen probleem mee als ge uw tentje in de buurt neerzet.

Gisteren hebben we voor de eerste keer een gehele dag droog weer gehad. We hadden tevens veel zon.

Vandaag terug droog, veel zon en heel warm. Ook de Schotten profiteren van dit weer en zijn op wandel met hun familie en hun honden.

We moeten vandaag enkel een berg oversteken. Het oversteken van de berg noemt men Devil's Staircase of “de Trap van de Duivel”. Het is een kronkelende klim die naar een 550 m hoge richel leidt.

De groep hierboven ontmoeten we elke dag. Het is een groep vrienden uit het Kortrijkse.

Eens boven heb je zicht op Kinlochleven en op de vallei Glen Coe en haar bekende berg Buachaille Etive Mòr. Het is het hoogste punt op de West Highland Way.

Het wandelpad ligt op een deel van de oude weg (Old Military Road) die door militairen werd aangelegd. Zij noemden het steile stuk Devil's Staircase omwille van de moeilijkheid om hem te overwinnen als ze met bouwmaterialen zeulden.

Een aantal werklieden die aan de nabijgelegen Blackwater dam uit 1909 werkten kwamen hier om op hun weg naar Kings House Hotel. Bij goed weer, zoals vandaag, houdt de klim of de afdaling van de Trap van de Duivel geen enkel gevaar in.

Onze Kortrijkse vrienden maken enkele foto's met mijn toestel om de begeleiding van Michel in beeld te brengen.

Op een normaal traject houdt Michel, met de ene hand, een wandelstick vast die vastgemaakt is aan mijn rugzak. Op deze manier volgt hij het traject dat ik stap.

Met de andere hand tast Michel de grond af of er geen obstakels zijn. Als begeleider word ik niet gewaar dat Michel achter mij loopt. Het is dus niet zo dat Michel hem laat meetrokken.

Aangekomen in Kinlochleven breng ik een bezoek aan de Grey Mare's Waterfall. Deze ligt iets buiten het dorp. Ik had er op voorhand over gelezen dat dit de spectaculairste waterval uit de omgeving was. Evenwel was de weg ernaartoe spectaculairder dan de waterval zelf.

Zaterdag 7 mei 2016

- Van : Kinlochleven 100 m
- Naar : Fort William 40 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 8 uur

Vandaag vatten we onze laatste stapdag aan van de West Highland Way. Als we de weergoden mogen geloven zouden we, wonder boven wonder, morgen goed weer hebben en zouden we een poging kunnen wagen om de Ben Nevis te beklimmen.

